

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 4 kwietnia 1959 r.

Nr 27

TREŚĆ:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 124 — nr 163 z dnia 24 marca 1959 r. w sprawie tworzenia w 1959 r. funduszu na nagrody i świadczenia oraz na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” 207

ZARZĄDZENIA:

- 125 — nr 34 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 marca 1959 r. o poborze w 1959 r. 207
 126 — nr 38 Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 marca 1959 r. w sprawie zasad rozdziału urlopów wypoczynkowych 208
 127 — Ministra Komunikacji z dnia 21 marca 1959 r. o zmianie zarządzenia z dnia 25 lutego 1954 r. w sprawie prowadzenia rejestru rowerów i warunków sprawdzania znajomości przepisów o ruchu drogowym 208

OBWIESZCZENIE

- 128 — Prezesa Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii z dnia 25 marca 1959 r. o wydaniu instrukcji B-IX „Pomiary uzupełniające i aktualizacja map i operatów” 210

124

UCHWAŁA Nr 103 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 marca 1959 r.

w sprawie tworzenia w 1959 r. funduszu na nagrody i świadczenia oraz na budownictwo mieszkaniowe dla pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

§ 1. W przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” wydatki na nagrody, świadczenia, budownictwo mieszkaniowe oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników mogą być pokrywane w 1959 r. ze środków obrotowych przedsiębiorstwa — do wysokości nie przekraczającej 2% planowanego na rok 1959 osobowego funduszu plac. Wydatki te zalicza się do kosztów przedsiębiorstwa.

§ 2. Zezwolenia na dokonanie wypłat na cele, o których mowa w § 1, udziela Minister Łączności po stwierdzeniu na podstawie sprawozdania finansowego, że przedsiębiorstwo uzyskało założony w planie wynik finansowy.

§ 3. Wydatki, o których mowa w § 1, mogą być dokonywane za I, II i III kwartał 1959 r. w wysokości do 2% planowanego na dany kwartał osobowego funduszu plac — na

podstawie przyjętych w ustalonym trybie kwartalnych sprawozdań finansowych, a wydatki za IV kwartał 1959 r. — na podstawie zatwierdzonego rocznego sprawozdania finansowego za 1959 rok.

§ 4. W przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” nie stosuje się dotychczasowych przepisów dotyczących finansowania wydatków na współzawodnictwo w zakładach pracy oraz nagród indywidualnych za szczególne osiągnięcia.

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Łączności.

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

125

ZARZĄDZENIE Nr 34 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 marca 1959 r.

o poborze w 1959 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i art. 35 ust. 4 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. Nr 14, poz. 75) zarządza się, co następuje:

§ 1. W okresie od dnia 4 maja do dnia 30 czerwca 1959 r. prezydya wojewódzkich i powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty miejskie, a w miastach wyłączonych z województw — dzielnicowych) rad narodowych przeprowadzą za pośrednictwem wojewódzkich i powiatowych komisji poborowych i przy współudziale dowódców okręgów wojsko-

wych, wojskowych komendantów wojewódzkich i rejonowych oraz prezydiów rad narodowych niższych stopni, pobór (pobór główny) mężczyzn:

- 1) urodzonych w roku 1939,
- 2) urodzonych w latach 1938, 1937, 1936, 1935 i 1934, którzy dotychczas korzystali z odroczenia zasadniczej służby wojskowej,
- 3) urodzonych w latach 1938, 1937, 1936, którzy są zaliczeni do ponadkontyngentu,

- 4) urodzonych w latach 1941, 1940 — jeżeli są studentami szkół wyższych, w których prowadzone jest szkolenie wojskowe,
- 5) bez względu na rok urodzenia, którzy byli obowiązani stawić się do poboru, lecz z jakichkolwiek powodów nie uczynili zadość temu obowiązkowi i nie mają ustalonego stopnia zdolności do służby wojskowej, a nie ukończyli 50 lat życia.

§ 2. Stawieniu się do poboru głównego w 1959 r. podlegają również mężczyźni urodzeni w latach 1941 i 1940 (przedpoborowi), którzy zgłoszą się ochotniczo:

- 1) do służby wojskowej w charakterze uczniów oficerskich szkół zawodowych albo słuchaczy akademii wojskowych,

- 2) do odbycia zasadniczej służby wojskowej, jeżeli posiadają wykształcenie w zakresie co najmniej 7 klas szkoły podstawowej, są stanu wolnego i nie posiadają na utrzymaniu rodziny.

§ 3. Szczegółowe zarządzenia w sprawie przeprowadzenia poboru głównego w 1959 roku wydadzą Ministrowie Spraw Wewnętrznych i Obrony Narodowej, każdy w swoim zakresie działania.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 21 kwietnia 1959 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

126

ZARZĄDZENIE Nr 38 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 27 marca 1959 r.

w sprawie zasad rozdziału urlopów wypoczynkowych.

W celu zapewnienia prawidłowego rozdziału urlopów wypoczynkowych w państwowych zakładach pracy zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozdziału urlopów wypoczynkowych na poszczególne miesiące roku dokonują:

- 1) w stosunku do pracowników urzędów i instytucji państwowych — kierownicy tych urzędów i instytucji,
- 2) w stosunku do pracowników przedsiębiorstw państwowych — dyrektorzy tych przedsiębiorstw.

2. Rozdział urlopów wypoczynkowych powinien być dokonywany w porozumieniu z właściwą organizacją związkową. Pracownikom objętym przepisami ustawy z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1949 r. Nr 47, poz. 365 i z 1950 r. Nr 13, poz. 123) przysługuje — zgodnie z przepisem art. 5

tej ustawy — prawo wzajemnego porozumienia się co do kolejności korzystania z urlopów w uzgodnieniu z dyrektorem przedsiębiorstwa.

§ 2. Rozdziału urlopów wypoczynkowych na poszczególne miesiące należy dokonywać w sposób zapewniający prawidłowy, nieprzerwany tok pracy i rytmiczny przebieg produkcji, przy czym liczba urlopowanych pracowników w danym miesiącu nie powinna w zasadzie przekraczać 25% ogólnego stanu załogi.

§ 3. Traci moc okólnik nr 7 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie prawidłowego rozdziału urlopów wypoczynkowych (Monitor Polski Nr A-9, poz. 97).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

127

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 21 marca 1959 r.

o zmianie zarządzenia z dnia 25 lutego 1954 r. w sprawie prowadzenia rejestru rowerów i warunków sprawdzania znajomości przepisów o ruchu drogowym.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 15 grudnia 1953 r. w sprawie ruchu rowerów na drogach publicznych (Dz. U. z 1954 r. Nr 3, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 25 lutego 1954 r. w sprawie prowadzenia rejestru rowerów i warunków sprawdzania znajomości przepisów o ruchu drogowym (Monitor Polski Nr A-23, poz. 384) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po § 6 dodaje się nowe §§ 7, 8 i 9 w brzmieniu:

„§ 7. 1. Niezależnie od indywidualnych sprawdzeń znajomości przepisów określonych w § 6, właściwy do spraw komunikacji organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) może — w razie stwierdzenia wzmoczenia się liczby wypadków drogowych, w których uczestniczą rowery — zarządzić sprawdzenie na obszarze całego województwa znajomości przez osoby kierujące rowerami przepisów o ruchu na drogach publicznych. Sprawdzenie może dotyczyć wszystkich osób kierujących lub osób kierujących tylko niektórymi rodzajami rowerów.

2. Sprawdzenia znajomości przepisów określonych w ust. 1 dokonuje upoważniony przez właściwy do spraw komunikacji organ prezydium miejskiej lub powiatowej rady narodowej, członek komisji egzaminacyjnej dla kierowców lub inna upoważniona osoba posiadająca odpowiednie kwalifikacje.

3. Sprawdzenie znajomości przepisów określonych w ust. 1 dokonywane będzie:

- 1) u osób zgłaszających rowery do rejestracji — przed wpisaniem roweru do rejestru;
- 2) u osób posiadających już karty rowerowe:
  - a) w razie wezwania ich w tym celu przez organ określony w ust. 2 albo
  - b) w razie skierowania ich przez biuro gromadzkiej rady narodowej albo przez właściwy organ prezydium rady narodowej osiedla.

4. W razie stwierdzenia nieznajomości przepisów określonych w ust. 1 stosuje się przepis § 6 ust. 2.

5. Okoliczność sprawdzenia znajomości przepisów ruchu na drogach publicznych organ określony